כל פסולי המוקדשין פרק חמישי בכורות לד.

מסורת הש"ס

ורבי יהודה סבר כר"מ ומיהו גזר מקום שאין עושין בו מום אטו מקום שעושין בו מום: **מעיקרו.** קודם שהקדישה היה בו מום: [1] **כמומו נמי ליפסרו.** להטיל בו מום[1]: **עביד לה שימור.** דכתיב משמרת: [1] **כיון שפירש עליו עליה.** שיעבדה תדון לאמה העבריה ונשאה ופירש כנפיו עליה שוב אין האב רשאי למוכרה אפי' גירשה תדון דאין אדם מוכר בתו לשפחות אחר אישות וקיימא לן כפ"ק דקדושין (דף יח:) דר"א סבר יש אם למסורת כנגדו הא כתיב בלא יו"ד והוה לשון נגידה כשאר תיבות הכתובות בלא יו"ד שאתה קורלן מטף קמן [2] כמו (בראשית לט) כשמעו [3]: **כיון שכנד כה.** אביה מעכבה לשפחות שוב אינו רשאי למוכרה דאין אדם מוכר את בתו לשפחות אחר אישות וקיימא לן כפ"ק דקדושין (דף יח:) דר"א סבר יש אם למסורת כנגדו הא כתיב בלא יו"ד והוה לשון נגידה כשאר תיבות הכתובות בלא יו"ד שאתה קורלן מטף קמן [2] כמו (בראשית לט) כשמעו [3]: **כיון שכנד כה.** אביה מעכבה לשפחות שוב אינו רשאי למוכרה דאין אדם מוכר את בתו לשפחות אחר אישות וקיימא לן כפ"ק דקדושין (דף יח:) דר"א סבר יש אם למקרא כנגדו בסנו"ל דשאני הביבא דאיכא למימר הכא הכנגדו הא כתיב